



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESÉNEK VÉGZÉSE

2014. december 3.*

„Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Fellebbezés — A megsemmisítés iránti keresetet elutasító ítélet végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem — Lényegében e kereset tárgyát képező határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelem — Fumus boni iuris — Állami támogatások — A pénzügyi válságból eredő rendkívüli körülmények — A »támogatás« fogalma — A belső piaccal való összeegyeztethetőség — Indokolás”

A C-431/14. P-R. sz. ügyben,

a **Görög Köztársaság** (képviselik: I. Chalkias és A. Vasilopoulou, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az EUMSZ 278. cikk és az EUMSZ 279. cikk alapján 2014. szeptember 30-án benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelme tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Bouchagiar, R. Sauer és D. Triantafyllou, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESE,

E. Sharpston főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 A Bíróság Hivatalához 2014. szeptember 19-én benyújtott fellebbezésében a Görög Köztársaság a Bíróságtól az Európai Unió Törvényszéke Görögország kontra Bizottság ítéletének (T-52/12, EU:T:2014:677, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérte, amelyben a Törvényszék elutasította a görög mezőgazdasági biztosító szervezet (ELGA) által a 2008. és a 2009. évben folyósított kártalanítási támogatásokról szóló, 2011. december 7-i 2012/157/EU bizottsági határozat (HL 2012. L 78., 21. o., a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét.

* Az eljárás nyelve: görög.

- 2 A Bíróság Hivatalához 2014. szeptember 30-án benyújtott keresetlevelével a Görög Köztársaság az EUMSZ 278. cikk és az EUMSZ 279. cikk alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő többek között azért, hogy a Bíróság a fellebbezés tárgyában hozott ítélet kihirdetéséig felfüggeszse a megtámadott ítélet végrehajtását.

A jogvita előzményei és a megtámadott ítélet

- 3 A görög mezőgazdasági biztosító szervezet (ELGA) közhasznú szervezet, amelyet az 1790/1988. sz. törvény (FEK A' 134., 1988. június 20.) hozott létre. Az ELGA teljes egészében az állam tulajdonában lévő magánjogi jogi személy. Az ELGA-nak többek között az a feladata, hogy biztosítsa a mezőgazdasági üzemek növényi és állati termelésében, valamint növényi és állati állományában természeti kockázatok folytán bekövetkező károkat.
- 4 Az 1790/1988. sz. törvénynek a 2945/2001. sz. törvény (FEK A' 223., 2001. október 8.) 5. cikke által beillesztett 3a. cikke értelmében az ELGA-nál kötött biztosítás kötelező jellegű és a természeti kockázatokra terjed ki. Az 1790/1988. sz. törvénynek a 2040/1992. sz. törvény (FEK A' 70., 1992. április 23.) által beillesztett 5a. cikke értelmében az ELGA részére biztosítási különjárulékot kötelesek fizetni az e biztosítási rendszerben részesülő mezőgazdasági termelők.
- 5 A mezőgazdasági termelésben bekövetkezett károk kivételes kártalanításáról szóló, 2009. január 30-i 262037. sz., a gazdasági miniszter, a vidékfejlesztési miniszter és az élelmiszerügyi miniszter közös rendeletében (FEK B' 155., 2009. február 2.) a Görög Köztársaság 425 millió EUR összegű kártalanítás ELGA által történő kivételes folyósítását írta elő a kedvezőtlen időjárási viszonyok következtében a 2008. évben egyes haszonnövények termelési visszaesése miatt. E tárcaközi rendeletről kitűnik, hogy a végrehajtása során felmerülő, az ELGA költségvetését terhelő költségeket az ELGA által, az állam kezességvállalásával felvett banki kölcsön útján finanszírozzák.
- 6 Az Európai Bizottság tájékoztatáskérésére válaszképpen 2009. március 20-án megküldött levelében a Görög Köztársaság tájékoztatta a Bizottságot, hogy az ELGA a biztosítással fedezett károk után 2008-ban 386 986 648 euró összegben folyósított kártalanítást. Ezen összeg egy része – 88 353 000 euró – a termelők által fizetett biztosítási járulékból, másik része pedig a 444 millió euró összegben az ELGA által, az állam kezességvállalásával felvett, tíz év alatt visszafizetendő banki kölcsön révén befolyt bevételből származott.
- 7 A 2010. január 27-i határozatában (HL C 72., 12. o.), a Bizottság megindította az EUMSZ 108. cikk (2) bekezdésében előírt hivatalos vizsgálati eljárást a C 3/10. számú (korábban NN 39/09.), az ELGA által 2008 és 2009 során folyósított kártérítési kifizetésekre (a továbbiakban: szóban forgó támogatások) vonatkozó ügyben. 2009. december 7-én a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot.
- 8 A vitatott határozat rendelkező részének 1., 2. és 3. cikke a következőképpen szól:

„1. cikk

(1) Az [ELGA] által a 2008. és a 2009. évben a mezőgazdasági termelők részére folyósított kártalanítási támogatások állami támogatásnak minősülnek.

(2) A kötelező biztosítási különrendszer keretében 2008-ban odaítélt kártalanítási támogatások azon támogatások tekintetében összeegyeztethetők a belső piaccal, amelyeket az ELGA a termelőknek 349 493 652,03 [euró] összegben, a növényi termelésükben keletkezett károk ellentételezésére ítélt oda, amelyek 91 500 [euró] összegben a növényi termelésben a medve által okozott kár ellentételezésére szolgáltak, továbbá amelyek az említett támogatások keretében hozott korrekciós intézkedésekhez kapcsolódtak. A kötelező biztosítási különrendszer keretében 2008-ban, ezen összegeken túlmenően folyósított kártalanítási támogatások nem egyeztethetők össze a belső piaccal.

(3) A [tárcaközi határozat] alapján 2009-ben odaítélt, 27 614 905 [euró] összegű kártalanítási támogatások összeegyeztethetők a belső piaccal.

A termelőknek 2009. október 28. előtt 387 404 547 [euró] összegben odaítélt kártalanítási támogatások nem egyeztethetők össze a belső piaccal. Ez a következtetés nem érinti azokat a támogatásokat, amelyek odaítélésük időpontjában megfeleltek az [EUMSZ 107. cikknek és az EUMSZ 108. cikknek] a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (*de minimis*) támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2007. december 20-i] 1535/2007/EK rendeletben [HL L 337., 35. o.] előírt valamennyi feltételnek.

2. cikk

(1) A [Görög Köztársaság] minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy az 1. cikkben említett, már jogellenesen rendelkezésre bocsátott támogatásokat visszafizettesse a kedvezményezettekkel.

(2) A támogatások visszafizettetendő összege magában foglalja a támogatásoknak a kedvezményezettek részére történt rendelkezésre bocsátásától a visszafizetésükig tartó időszakokra számított kamatot.

[...]

(4) A visszafizetést késedelem nélkül, a nemzeti jog eljárásainak megfelelően kell végrehajtani, amennyiben azok lehetővé teszik e határozat azonnali és tényleges végrehajtását.

3. cikk

Az 1. cikk (2) és (3) bekezdésében említett támogatás visszafizettetése azonnali és tényleges. A [Görög Köztársaság] gondoskodik arról, hogy ez a határozat a róla szóló értesítéstől számított négy hónapon belül végrehajtásra kerüljön.”

- 9 A Törvényszék Hivatalához 2012. február 8-án benyújtott keresetlevelével a Görög Köztársaság keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt. A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványával a Görög Köztársaság az EUMSZ 278. cikk és az EUMSZ 279. cikk alapján ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztése végett. A Törvényszék elnöke a Görögország kontra Bizottság ügyben (T-52/12 R, EU:T:2012:447) hozott végzésében elrendelte a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését annyiban, amennyiben e határozat kötelezi a Görög Köztársaságot a kedvezményezetteknek kifizetett összegek visszatéríttetésére.
- 10 A Görög Köztársaság a vitatott határozat megsemmisítése érdekében hét jogalapra hivatkozott. Az első jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az 1790/1988. sz. törvénnyel együtt értelmezett EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését és az EUMSZ 108. cikket, továbbá tévesen értékelte a 2009-ben folyósított kifizetésekkel kapcsolatos tényállást. A második jogalap arra hivatkozik, hogy a Bizottság tévesen értékelte a tényállást, és lényeges eljárási szabályokat sértett meg, valamint hiányos indokolást nyújtott, amikor megállapította, hogy a 2009-ben folyósított kifizetések jogellenes állami támogatásnak minősülnek. A harmadik jogalap az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk téves értelmezésére és téves alkalmazására, valamint az indokolás hiányosságára hivatkozik, amennyiben a Bizottság a visszatérítendő pénzüsszegekbe belefoglalta azt a 186 011 000,60 eurót is, amely az ELGA kötelező biztosítási rendszerének keretében maguk a gazdálkodók által 2008-ban és 2009-ben fizetett biztosítási járulékoknak felel meg. A másodlagos jelleggel hivatkozott negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját, továbbá tévesen gyakorolta az állami támogatások területén öt megillető mérlegelési jogkört, mivel a 2009. évi kifizetéseket e rendelkezés alapján a közös piaccal összeegyeztethetőnek kellett volna tekinteni. A szintén másodlagos jelleggel

hivatkozott ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 39. cikket, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját és az EUMSZ 296. cikket, továbbá több általános jogelvet, mivel 2008. december 17-től – e keret hatálybalépésének napjától – nem alkalmazta a 2009. január 22-én közzétett, a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekre vonatkozó ideiglenes közösségi keretrendszerrel szóló bizottsági közleményt (HL 2009. C 16., 1. o., a továbbiakban: ideiglenes közösségi keretrendszerrel szóló közlemény) az elsődleges mezőgazdasági termelési ágazatban tevékeny vállalkozásokra. A szintén másodlagos jelleggel hivatkozott hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értékelte és számította ki a visszatérítendő támogatások összegét. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság tévesen értelmezte és tévesen alkalmazta az agrár- és erdészeti ágazatban nyújtott állami támogatásokról szóló 2007–2013-as közösségi iránymutatásokat (HL 2006. C 319., 1. o.) és tévesen gyakorolta a mérlegelési jogkörét a növénytermesztésben medvék által okozott károk megtérítése érdekében 2008-ban folyósított kártérítésekkel kapcsolatban.

- 11 A Törvényszék, mivel arra az álláspontra helyezkedett, hogy a hét jogalap egyike sem megalapozott, a megtámadott ítéletben a keresetet teljes egészében elutasította.

A felek kérelmei

- 12 A Görög Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:
- az ezen fellebbezéssel kapcsolatos határozathozataláig függesse fel a vitatott határozatot helybenhagyó és a szóban forgó támogatások jogellenességét megállapító, megtámadott ítélet végrehajtását, és
 - másodlagos jelleggel függesse fel a megtámadott ítélet végrehajtását, mivel az ebben helybenhagyott vitatott határozat a csekély összegű támogatásoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a mezőgazdasági ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2013. december 18-i 1408/2013/EU bizottsági rendeletben (HL L 352., 9. o.) meghatározott kedvezményezettenként 15 000 euróban rögzített felső határát el nem érő összegekre vonatkozik, vagy – e kérelem elutasítása esetén – mivel a vitatott határozat a csekély összegű támogatásoknak az 1535/2007 rendeletben meghatározott, kedvezményezettenként 7500 euróban rögzített felső határát el nem érő összegekre vonatkozik, vagy rendeljen el a Bíróság által megfelelőnek ítélt bármely más intézkedést.
- 13 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet, és
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről

- 14 Emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bíróság alapokmánya 60. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszék ítélete ellen benyújtott fellebbezésnek főszabály szerint nincs felfüggesztő hatálya. Mindazonáltal az EUMSZ 278. cikk alapján a Bíróság elrendelheti a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja (a Bíróság elnökének végzése, *Front national és Martinez kontra Parlament*, C-486/01 P-R és C-488/01 P-R, EU:C:2002:116, 71. pont).

- 15 A jelen ügyben, amint azt a Bizottság helyesen megjegyezte, az ideiglenes intézkedés iránti kérelem hallgatólagosan, de világosan nem csupán arra irányul, hogy a Bíróság rendelje el a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztését, hanem ezen túlmenően és különösen arra, hogy a vitatott határozat végrehajtását függessze fel.
- 16 E tekintetben amiatt, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem célja a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztésén túlmenően a vitatott határozat felfüggesztése, nem minősül a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem elfogadhatatlannak.
- 17 Kétségtelen, hogy az EUMSZ 278. cikk keretében a kért intézkedések főszabály szerint nem terjeszkedhetnek túl annak a fellebbezésnek a keretein, amelyhez kapcsolódnak. Meg kell jegyezni azonban azt is, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem, a kivételes körülményeket kivéve, nem irányulhat elutasító határozat ellen, mivel a felfüggesztés elrendelése nem okozhatja a kérelmező fél helyzetének megváltozását (lásd: a Bíróság elnökének végzése, *Front National és Martinez kontra Parlament*, EU:C:2002:116, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mivel a megtámadott ítélet elutasító határozathoz hasonlít, amennyiben ebben a Törvényszék a Görög Köztársaság által előterjesztett keresetet annak teljes terjedelmében elutasította, és figyelembe véve, hogy a szóban forgó támogatások visszafizetésének kötelezettsége a vitatott határozatból ered, a hatékony bírói jogvédelemhez való jog indokai megkövetelik, hogy a kérelmező a jelen ügyben kérelmezhesse a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését (lásd analógia útján: a Bíróság elnökének végzése, *Le Pen kontra Parlament*, C-208/03 P-R, EU:C:2003:424, 78–88. pont).
- 18 Hozzá kell tenni, hogy a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem az EUMSZ 279. cikk rendelkezésén is alapul, amelynek értelmében a Bíróság az előtte folyamatban lévő ügyekben elrendelheti a szükséges ideiglenes intézkedéseket.
- 19 A Bíróság eljárási szabályzat 160. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek meg kell jelölnie „a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek első látásra valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét”. Ennélfogva az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak akkor rendelheti el a végrehajtás felfüggesztését és más ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy azokat a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához kell elrendelni annak érdekében, hogy hatásukat már az alapkeresetről való döntés előtt kifejtsék. Ezek konjunktív feltételek, vagyis ha közülük valamelyik nem teljesül, az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben a fennálló érdekeket is mérlegeli (a Bíróság elnökének végzése, *Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság*, C-404/04 P-R, EU:C:2005:267, 10. és 11. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; és a Bíróság elnökhelyettesének végzése, *Bizottság kontra ANKO*, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, 14. pont).
- 20 A *fumus boni iuris* feltételét illetően emlékeztetni kell arra, hogy e feltétel akkor teljesül, ha az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban olyan jelentős jogi vagy ténybeli vita áll fenn, amelynek megoldása elsősorban nem nyilvánvaló, úgyhogy első látásra a fellebbezés nem nélkülöz komoly alapot (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökének végzése, *Publishers Association kontra Bizottság*, 56/89 R, EU:C:1989:238, 31. pont; valamint *Bizottság kontra Artegoda és társai*, C-39/03 P-R, EU:C:2003:269, 40. pont). Ugyanis mivel az ideiglenes intézkedés iránti eljárás célja a meghozandó végleges határozat hatékony érvényesülésének biztosítása annak érdekében, hogy ne keletkezzen joghézag a Bíróság általi jogi védelem biztosítása során, az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak az ügy érdemére vonatkozó jogvita keretében felhozott jogalapok megalapozottságának „első ránézésre” való értékelésére kell szorítkoznia annak megállapítása érdekében, hogy elegendően nagy valószínűsége van-e annak, hogy a keresetnek az ügy érdemében határozó bíróság helyt ad (a Bíróság elnökhelyettesének végzése, *Bizottság kontra Németország*, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 41. pont).

- 21 A jelen összefüggésben az a körülmény, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelem inkább a vitatott határozat, mintsem a megtámadott ítélet végrehajtásának felfüggesztésére irányul, hatással van a *fumus boni iuris* fennállásának megítélésére (a Bíróság elnökének végzése, Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság, EU:C:2005:267, 16. pont).
- 22 Ugyanis bármilyen komolyak legyenek is a megtámadott ítélettel szemben a fellebbező által felhozott jogalapok és érvek, önmagukban mégsem elegendők ahhoz, hogy a vitatott határozat végrehajtása felfüggesztésének jogi alapját valószínűsítsék. Annak megállapítása érdekében, hogy teljesült a *fumus boni iuris* feltétele, a Görög Köztársaságnak ezenkívül nyilvánvalóvá kell tennie, hogy az említett határozat jogszerűségével szemben a megsemmisítés iránti kereset keretén belül felhozott jogalapok és érvek első látásra igazolni tudják a kért felfüggesztés elrendelését (lásd analógia útján: a Bíróság elnökének végzése, Le Pen kontra Parlament, EU:C:2003:424, 90. pont).
- 23 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes intézkedésről első fokon határozó bíró elismerte a *fumus boni iuris* meglétét a megsemmisítés iránti kereset alapján indult eljárásban előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelem vonatkozásában (a Törvényszék elnökének végzése, Görögország kontra Bizottság, EU:T:2012:447), a Törvényszék azonban a megtámadott ítéletben érdemben elutasította a felhozott jogalapok összességét.
- 24 Következésképpen, ami a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet illeti, a *fumus boni iuris* fennállása feltételének megítélése során figyelembe kell venni azt a körülményt is, hogy a vitatott határozat – amely végrehajtásának felfüggesztését kérték – mind jogi, mind ténybeli alapon valamely uniós bíróság már megvizsgálta, és hogy e bíróság úgy ítélte meg, hogy nem megalapozott az e határozat ellen irányuló kereset (a Bíróság elnökének végzése, Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság, EU:C:2005:267, 19. pont). A jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelem keretében az első látásra különösen komolynak tűnő jogalapok érvényesítésének szükségessége tehát különösen abból következik, hogy ezeknek a jogalapoknak alkalmasnak kell lenniük arra, hogy kétségessé tegyék a Görög Köztársaság által első fokon felhozott érvekre vonatkozóan a Törvényszék által végzett érdemi értékelést (lásd ebben az értelemben: a Bíróság elnökének végzése, Technische Glaswerke Ilmenau kontra Bizottság, EU:C:2005:267, 20. pont).
- 25 A Görög Köztársaság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének alátámasztására három jogalapot hoz fel.
- 26 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett első fellebbezési jogalapjában, amely két részből áll, a Görög Köztársaság lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy téves jogi következtetéseket vont le abból, hogy a szóban forgó támogatások jelentős része, azaz kb. 186 000 000 euró a maguk a mezőgazdasági termelők által az ELGA-nak kifizetett kötelező biztosítási járuléknak felelt meg.
- 27 Elsősorban a Törvényszék szerinte megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, amennyiben a támogatás ezen része nem tekinthető állami forrásokból biztosítottnak, hiszen soha nem állt az állam rendelkezésére. Ugyanakkor a Törvényszék a megtámadott ítélet 117–120. pontjában emlékeztetett a Bíróság és a Törvényszék állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint a támogatások finanszírozásához felhasznált források eredetére vonatkozó olyan körülmények, mint amelyekre a Görög Köztársaság hivatkozott, és különösen a támogatásoknak a gazdasági szereplők által az adott ágazat bizonyos gazdasági szereplői javára szóló támogatási rendszer keretében fizetett járulékként eredetileg magánjellegű mivolta nem áll ellentétben azzal, hogy ezek állami forrásból fedezettnek minősüljenek (lásd ebben az értelemben: Steinike & Weinlig ítélet, 78/76, EU:C:1977:52, 22. pont; PreussenElektra-ítélet, C-379/98, EU:C:2001:160, 58. pont; Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-482/99, EU:C:2002:294, 23., 24. és 37. pont; Doux Élevage és Coopérative agricole UKL-ARREE ítélet, C-677/11, EU:C:2013:348, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 28 A Törvényszék a megtámadott ítélet 121–129. pontjában ezt az ítélkezési gyakorlatot alkalmazta a jelen ügy ténybeli körülményeire. Mivel a megtámadott ítélet 122. pontjában többek között arra emlékeztetett, hogy a Bíróság már kimondta, hogy az ELGA kifizetéseit állami forrásokból finanszírozzák, és azok az államháztartást terhelik (Freskot-ítélet, C-355/00, EU:C:2003:298, 81. pont), az ELGA által 2008-ban kifizetett kártalanítások természetét és eredetét az általa megállapított tények alapján elemezte, majd arra a következtetésre jutott, hogy ezek részben a biztosítási járulékokból, részben pedig banki kölcsön révén befolyt bevételből származnak. Ebből arra következtetett, hogy állami forrásokból finanszírozták azokat, beleértve a járulékokból eredő részt is, mivel a nemzeti szabályozás előírja, hogy az említett járulékot állami bevételként kell elszámolni. A megtámadott ítélet 130–133. pontjában ugyanerre az álláspontra helyezkedett a 2009-ben teljesített, az állami kezességvállalással felvett kölcsönből finanszírozott kifizetésekkel kapcsolatban is.
- 29 Másodsorban a Törvényszék szerinte megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, mivel nem fejtette ki, hogy a szóban forgó támogatásokat miért kell úgy tekinteni, hogy az a kedvezményezetteket olyan jogosulatlan előnyhöz juttatja, amely az Unión belüli versenyt torzíthatja, miközben ezek a támogatások – részben – megegyeztek az ugyanezen kedvezményezettek által az ELGA részére kifizetett járulékkal. Mindazonáltal a Törvényszék a megtámadott ítélet 59–64. pontjában részletesen kifejtette annak okait, hogy az említett támogatások – e járulékok kifizetése ellenére – miért jelentenek valójában előnyt a kedvezményezettek számára. Arra is emlékeztetett, különösen ezen ítélet 66–68. pontjában, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése nem különbözteti meg az állami beavatkozásokat az indokaik vagy céljaik alapján, így a szóban forgó támogatások kompenzációs vagy szociális jellege nem elegendő annak kizárásához, hogy e rendelkezés értelmében vett támogatásnak minősüljenek (Franciaország kontra Bizottság ítélet, C-251/97, EU:C:1999:480, 37. pont; Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-409/00, EU:C:2003:92, 48. pont; France Télécom kontra Bizottság ítélet, C-81/10 P, EU:C:2011:811, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Ezenkívül a Törvényszék a megtámadott ítélet 102. és azt követő pontjaiban megjegyezte, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a verseny akkor torzul, ha az intézkedés csökkenti a kedvezményezett vállalkozás terheit, és így megerősíti annak helyzetét más versenytárs vállalkozásokhoz képest. Kifejtette, hogy e tekintetben a Bizottság nem köteles bizonyítani ezen intézkedésnek a tagállamok közötti kereskedelemre kifejtett tényleges hatását, és a verseny tényleges torzulását sem (lásd: Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-372/97, EU:C:2004:234, 44. pont; Belgium és Forum 187 kontra Bizottság ítélet, C-182/03 és C-217/03, EU:C:2006:416, 131. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Továbbá hozzátette, hogy a versenyre kifejtett ezen hatás, ugyanúgy mint a Közösségen belüli kereskedelemre gyakorolt hatás az adott támogatás relatíve jelentéktelen hatása, vagy a kedvezményezett vállalkozás relatíve szerény mérete ellenére fennáll, amennyiben a szóban forgó ágazat a versenynek különösen kitett ágazat, ami igaz a mezőgazdasági szektorra és különösen a jelen ügyre (lásd ebben az értelemben: Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-114/00, EU:C:2002:508, 47. pont; Görögország kontra Bizottság ítélet, C-278/00, EU:C:2004:239, 69. és 70. pont).
- 31 Következésképpen a Görög Köztársaság által az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett első jogalap keretében felhozott érvek voltaképpen azt vonják kétségbe, hogy a Törvényszék helyesen alkalmazta a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát a megtámadott ítéletben az általa megállapított tényekre vonatkozóan. A Görög Köztársaság ezt meghaladóan nem fejt ki, hogy a Törvényszék miként ferdítette el ezeket a tényeket. Így ezek az érvek nem engednek arra következtetni, hogy elegendően nagy a valószínűsége annak, hogy az első jogalap első részének helyt kell adni, ami a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését indokolná.
- 32 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben ismertetett második jogalapjában a Görög Köztársaság lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot akkor, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2009-ben folyósított kártalanítások olyan szelektív gazdasági előnyt jelentettek a kedvezményezettek számára, amely a verseny és a tagállamok közti kereskedelem torzítását eredményezheti, anélkül hogy figyelembe vette volna azokat a rendkívüli körülményeket, amelyek

között abban az időben a görög gazdaság és különösen annak mezőgazdasági ágazata volt. Mivel a Törvényszék a Bíróságnak mindössze a jelen végzés 29. és 30. pontjában összefoglalt ítélkezési gyakorlatát alkalmazta, tévesen értelmezte azt, tekintettel arra, hogy a szóban forgó ítéletek a gazdaság szokásos működési feltételei mellett biztosított gazdasági előnyökre vonatkoznak, és nem vette figyelembe azt, hogy más ítéletek, különösen a Belgium kontra Bizottság ítélet (C-75/97, EU:C:1999:311, 66. és 67. pont), az Olaszország kontra Bizottság ítélet (C-310/99, EU:C:2002:143, 98. és 99. pont), valamint az Olaszország kontra Bizottság ítélet (EU:C:2004:234, 104. pont) az állami támogatások terén fenntartásokat tett a rendkívüli körülmények kezelése érdekében.

- 33 E tekintetben a Bizottság helyesen jegyzi meg, hogy az EUMSZ 107. cikk értelmében vett, „a tagállamok által vagy állami forrásból nyújtott támogatásoknak” minősítésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot, különösen a jelen végzés 29. és 30. pontjában összegzett ítélkezési gyakorlatot kell a jelen ügyben alkalmazni, mivel ez a minősítés független a gazdasági előnyök biztosításának – többek között gazdasági – körülményeitől és céljától. Annak feltételeit, hogy valamely támogatás a belső piaccal összeegyeztethetőnek legyen nyilvánítható, e cikk (2) és (3) bekezdése határozza meg. Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja az, amely – bár nem érinti valamely előny állami támogatásnak minősülését – lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy adott esetben a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítson egy olyan támogatást, amelyet a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására szántak. A Görög Köztársaság által hivatkozott, és a jelen végzés előző pontjában idézett ítélkezési gyakorlatot illetően elegendő azt megállapítani, hogy nem valamely állami intézkedés támogatásként való minősülésére vonatkozik, hanem a támogatások visszafizetésére, amennyiben azokat a belső piaccal össze nem egyeztethetőnek nyilvánították.
- 34 Így az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett második fellebbezési jogalap keretében a Görög Köztársaság igyekszik kétségbe vonni azt, hogy a Törvényszék a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát helyesen alkalmazta az általa a megtámadott ítéletben megállapított tényekre. A Görög Köztársaság ezt meghaladóan nem fejt ki, hogy a Törvényszék miként ferdítette el ezeket a tényeket. Következésképpen nem elegendően nagy a valószínűsége annak, csakúgy mint az első jogalpnál, hogy a második jogalpnak helyt kel adni, ami a vitatott határozat végrehajtásának a jelen eljárásban kért felfüggesztését indokolná.
- 35 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett harmadik fellebbezési jogalap első részében a Görög Köztársaság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját, mivel e rendelkezés Bizottság általi téves értékelését nem vetette el. A Görög Köztársaság szerint a Törvényszéknek azt kellett volna megállapítania, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontja közvetlenül alkalmazandó a jelen ügyben, tekintettel a 2009-ben a görög gazdaságot érintő rendkívüli körülményekre, vagy legalábbis figyelembe kellett volna vennie a Bizottság által elkövetett azon hibát, hogy nem alkalmazta ezt a rendelkezést. A Törvényszék ugyanis, éppúgy mint a Bizottság, tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy az említett rendelkezés nem alkalmazandó az ideiglenes közösségi keretrendszerrel szóló közleményben meghatározott konkrét feltételeken kívüli helyzetekre.
- 36 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 159. és 160. pontjában emlékeztetett arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében az állami támogatások belső piaccal való összeegyeztethetlenségére vonatkozóan az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésében meghatározott általános elvtől való minden eltérést megszorítóan kell értelmezni (Németország kontra Bizottság ítélet, C-277/00, EU:C:2004:238, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébiránt szintén a Törvényszék által a megtámadott ítélet 161. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének alkalmazása során széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása összetett gazdasági és társadalmi értékeléseket foglal magában (Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, C-75/05 P és C-80/05 P, EU:C:2008:482, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébként valamely támogatásnak a belső

piaccal való esetleges összeegyeztethetlenségének megállapítása a Bizottság hatáskörébe tartozó megfelelő eljárásban, a Törvényszék és a Bíróság felügyeletével történik (DM Transport ítélet, C-256/97, EU:C:1999:332, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 37 Egyébiránt a Törvényszék által a megtámadott ítélet 186. és 187. pontjában, valamint a Bizottság által a vitatott határozat (92) preambulumbekzdésében hivatkozott állandó ítélkezési gyakorlat, és különösen a Németország és társai kontra Kronofrance ítélet (EU:C:2008:482, 60. és 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), illetve a Holland Malt kontra Bizottság ítélet (C-464/09 P, EU:C:2010:733, 46. és 47. pont) szerint, egészen pontosan a Németország kontra Bizottság ítélet (C-288/96, EU:C:2000:537, 62. pont) értelmében a magatartási szabályok elfogadásával és közzétételével, amelyek által az intézmény kijelenti, hogy alkalmazni fogja e szabályokat az általuk érintett esetekre, a Bizottság korlátozza magát a hivatkozott mérlegelési jogköre gyakorlásában, és nem térhet el e szabályoktól anélkül, hogy ne tenné ki magát annak, hogy egyes esetekben az általános jogelvek – mint az egyenlő bánásmód, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elve – megsértése címén felelősségre vonható legyen. Így a Bíróság hangsúlyozta, hogy az állami támogatások különös területén a Bizottságot kötik az általa elfogadott keretszabályok és közlemények, amennyiben azok e téren nem térnek el a Szerződés rendelkezéseitől.
- 38 A Törvényszék a megtámadott ítélet 146–189. pontjában együttesen vizsgált meg valamennyi kifogást, amelyet a Görög Köztársaság a negyedik és ötödik jogalapban az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése b) pontjának a szóban forgó támogatásokra való alkalmazásával kapcsolatban hozott fel. Így ezen ítélet 148–166. pontjában részletesen megvizsgálta, majd elutasította az ötödik jogalapba tartozó, az elsődleges mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásoknak az ideiglenes közösségi keretrendszerből való kizárásával kapcsolatos érveket, az említett ítélet 168–184. pontjában pedig a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekhez biztosított ideiglenes közösségi keretrendszert módosító azon bizottsági közlemény (HL 2009. C 261., 2. o.) nem visszaható hatályára vonatkozó érveket, amely 2009. október 28-ával kiterjesztette az elsődleges mezőgazdasági ágazatban tevékenykedő vállalkozásoknak korlátozott összegű, a belső piaccal összeegyeztethető támogatás nyújtásának lehetőségét. A megtámadott ítélet 185–189. pontjában továbbá elutasította a negyedik jogalapba tartozó, és arra vonatkozó érveket, hogy a Bizottság nem alkalmazta közvetlenül az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontját az ideiglenes közösségi keretrendszerről szóló közleménynek a szóban forgó támogatások nyújtásának idején hatályos szövegében meghatározott konkrét feltevéseken kívüli esetekre.
- 39 Így az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett azon érvet illetően, amely szerint a Törvényszéknek magának kellett volna közvetlenül alkalmaznia az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdését, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezés alkalmazása elsősorban a Bizottság feladata, aki e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik. Ezenfelül meg kell állapítani, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett harmadik fellebbezési jogalap első részében a Görög Köztársaság igyekszik kétségbe vonni, hogy a Törvényszék helyesen alkalmazta a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát az általa a megtámadott ítéletben megállapított tényekre. A Görög Köztársaság ezt meghaladóan nem fejt ki, hogy a Törvényszék miként ferdítette el ezeket a tényeket. Következésképpen nem elegendően nagy a valószínűsége annak, hogy a harmadik jogalap első részének helyt kell adni, ami a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését indokolná.
- 40 Végül az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben kifejtett harmadik fellebbezési jogalap második része a megtámadott ítélet elégtelen indokolásán alapul, amennyiben a Törvényszék nem válaszolt az állítólag elé terjesztett azon kifogásra, amely szerint a Bizottság megsértette az arányosság elvét, mivel a szóban forgó támogatások visszafizettetését rendelte el, holott a vitatott határozat elfogadásakor a görög mezőgazdasági ágazat már amúgy is nehéz helyzete ezen támogatások folyósítása óta tovább súlyosbodott.

- 41 Márpedig az első fokon hivatkozott ötödik jogalap keretében a Görög Köztársaság az arányosság elvének megsértésére alapított konkrét érvre hivatkozott. Azt állította ugyanis, hogy mivel nem ismerte el az ideiglenes közösségi keretrendszer módosító bizottsági közlemény visszaható hatályát annak érdekében, hogy a szóban forgó támogatások ennek alapján a más tagállamokban a mezőgazdasági termelőknek később nyújtott hasonló támogatások mintájára összeegyeztethetőknek legyenek nyilváníthatók, a Bizottság többek között megsértette az arányosság elvét. Szerinte a szóban forgó támogatások visszafizettetése a görög mezőgazdasági termelők számára jelentős következményekkel járó intézkedés, amely „aránytalan helyzeteket és viszonyokat” teremt. A Törvényszék erre az érvelésre a megtámadott ítélet 175–179. pontjában válaszolt, lényegében megjegyezve, hogy a Görög Köztársaság nem bizonyította, hogy a keretrendszer módosításának nem visszaható hatályú alkalmazása meghaladta a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogszerű célok eléréséhez szükséges mértéket, és hogy e tagállam helyzete mindenképpen eltért azon tagállamokétól, amelyek hasonló támogatásokat nyújtottak az említett módosítás hatálybalépését követően.
- 42 Hasonlóképpen, mivel a Görög Köztársaság az első fokon felhozott hatodik jogalapjában azt rója fel a Bizottságnak, hogy tévesen értékelte és számította ki a visszatérítendő összegeket, amennyiben elmulasztotta levonni a hatályos szabályozás értelmében csekély összegűnek (*de minimis*) minősítendő támogatásokat, elegendő azt megállapítani, hogy a Törvényszék részletesen megvizsgálta az ezen jogalap alátámasztására előadott érveket, és azokat a megtámadott ítélet 190–203. pontjában összességükben elutasította. Mivel konkrétan ezen ítélet 194. pontjában emlékeztetett arra, hogy a vitatott határozat a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatásnak minősülés alól kifejezetten kivette azokat a támogatásokat, amelyeket – mivel teljesítik az 1535/2007 rendeletben meghatározott feltételeket – csekély összegűnek kell tekinteni, a Törvényszék a megtámadott ítélet 198. pontjában különösen azt mondta ki, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Bizottság szorítkozhatott arra, hogy megállapítsa a szóban forgó támogatások visszafizettetésének kötelezettségét és az illetékes nemzeti hatóságokra hagyja a visszatérítendő összegek pontos meghatározását.
- 43 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék válaszolt az első fokon hivatkozott ötödik és a hatodik jogalap keretében kifejezett módon előadott érvekre, amelyekben a Görög Köztársaság a szóban forgó támogatásoknak a Bizottság által a vitatott határozatban elrendelt visszatérítésének aránytalan jellegére vonatkozó kifogásokat emelt. Ellenben annyiban, amennyiben a Görög Köztársaság a jelen ideiglenes intézkedés iránti eljárás keretében egyéb olyan érvekre igyekszik hivatkozni, amelyeket első fokon terjesztett elő a visszatérítési határozat aránytalan jellegére vonatkozóan, tekintettel a görög mezőgazdasági ágazat nehéz helyzetére, elegendő azt megállapítani, hogy azokat az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem határozta meg megfelelően.
- 44 Következésképpen az előzetes intézkedésről határozó bíró az ideiglenes intézkedés iránti kérelem alapján nem tudja megállapítani, hogy melyek azok a Törvényszék előtt megfelelő módon előadott, a szóban forgó támogatások visszatérítését elrendelő határozat miatt és a görög mezőgazdasági ágazat nehéz helyzetére tekintettel az arányosság elvének megsértésére vonatkozó konkrét kifogások, amelyekre a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem válaszolt.
- 45 Mindenesetre, amint azt a Bizottság megjegyezte, a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a jogellenes támogatás visszatérítés általi megszüntetése a jogellenesség következménye, ezért egy ilyen támogatásnak az eredeti állapot helyreállítása céljából való visszatérítése főszabály szerint nem tekinthető a Szerződések állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek céljaival aránytalan intézkedésnek (Belgium kontra Bizottság ítélet, C-142/87, EU:C:1990:125, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Egyébként az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 14. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[a]mennyiben a jogellenes támogatások esetén elutasító határozat születik, a Bizottság dönt arról, hogy az érintett tagállam hozza meg a szükséges intézkedéseket a támogatásnak a kedvezményezettől történő visszavételére [...]. A Bizottság nem követeli meg a támogatás visszatérítését [helyesen: visszatérítetését], amennyiben az ellentétes az [uniós] jog valamelyik általános elvével.”

- 46 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság, mivel az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében mindössze a mezőgazdasági ágazatának nehéz helyzetére hivatkozott, nem fejtette ki annak indokait, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bírónak miért kellene szerinte megállapítania azt, hogy a szóban forgó támogatások visszatéríttetése a folyósításukat megelőző eredeti állapot helyreállításának jogszerű céljával aránytalan intézkedés. Ennélfogva nem elegendően nagy a valószínűsége annak, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben felhozott harmadik jogalap második részének helyt kell adni, ami a vitatott határozat végrehajtásának felfüggesztését indokolná.
- 47 A fentiek összességéből következik, hogy a *fumus boni iuris* feltétele nem teljesül. Éppen ezért az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy a jelen ügyben meg kellene vizsgálni a sürgősségre vonatkozó feltételt, vagy a fennálló érdekeket mérlegelni kellene.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnökhelyettese a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság elnökhelyettese az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**
- 2) **A Bíróság elnökhelyettese a költségekről jelenleg nem határoz.**

Aláírások